Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 10 (692) * joi 5 martie 1959 * 8 pagini 30 bani

Cuvînt de mulțumire

Nu voi uita niciodată, imaginea învățătorului care mi-a călăuzit pașii spre lumina învățăturii. Era înalt, cu părul aproape cărunt, avea o voce tunătoare dar bună și ochi scînteietori. Pentru noi, era o făptură de basm, un viteaz, credeam că nu există învățat care să-l întreacă în știință și nu ne puteam deprinde cu gîndul că, odinioară, a stat și el în băncile mici, ale școlii. Dar, într-o zi, ușa clasei s-a deschis și în încăpere a pătruns o bătrînică, împovărată de desagi, cu pași sfioși, privind speriată în jur. Învățătorul s-a întors brusc către ușă, dar într-o clipă, mîinile lui s-au întins spre bătrînă și cu o voce înceată, nefirească, a rostit: „Mamă..." Se făcuse mai mic aplecîndu-se să-i sărute mîna uscată ca o frunză, era și el... copil și cred că în clipa aceea profesorul ne învățase cea mai frumoasă lecție despre dragostea de mamă.

Dragoste pentru mamele lumii, care, se apleacă noaptea asupra leagănelor, iluminînd visele pruncilor, pentru mîinile lor aspre, pentru ochii lor ușor osteniți, pentru glasul lor ce nu poate fi uitat.

8 Martie... E Ziua Internațională a Femeii. Gîndurile noastre se îndreaptă cu nespusă recunoștință către toate femeile lumii care muncesc în fabrici, laboratoare și uzine, pentru ca fiii lor să trăiască în pace, pentru ca niciodată războiul să nu mai sape în lut morminte proaspete. E ziua în care femeile din țările socialiste primesc cuvintele de laudă ale poporului întreg. E ziua în care, cu brațele încărcate de tinere ramuri și primăvăratice flori, tinerii urcă treptele casei lui Liubov Kosmodemianskaia, mama neînfricatei Zoia.

8 Martie e ziua în care femeile din țările unde domnesc încă moșierii și fabricanții, își sporesc eforturile pentru a lupta, alături de toți oamenii muncii împotriva orînduirii capitaliste. Acolo, în dimineața acestei zile, copii flămînzi și palizi apar în fața uzinelor și fabricilor cu placarde pe care scrie, simplu și sfîșietor: „N-o concediați pe mama".

În țara noastră, copiii culeg florile proaspete pentru a le oferi mamelor și surorilor lor care muncesc neobosit pentru împlinirea mărețelor noastre visuri.

GHEORGHE TOMOZEI

8 Martie
Ziua Internațională a Femeii

Propun să începem scrisoarea așa: „Draga noastră Liubov Kosmodemianskaia. A trecut multă vreme de cînd ai fost la școală la noi, dar nu te-am uitat. În această zi, de 8 Martie, primul gînd al nostru, al pionierilor de la Școala medie „Zoia Kosmodemianskaia" s-a îndreptat către tine, buna noastră prietenă"...

TELEGRAME

Tovarășei GEORGETA MIRON, muncitoare fruntașă la întreprinderea „Prodcoop"-Focșani.

Micii dumneavoastră prieteni, vă transmit multe felicitări și urări de bine cu prilejul zilei de 8 Martie. Sîntem mîndri că ați învățat în aceeași școală în care învățăm noi azi și că ați purtat cravata roșie în unitatea noastră de pionieri. Vă promitem că vom învăța în așa fel încît cei ce ne vor urma să poată spune același lucru și despre noi.

Detașamentul de pionieri din cl. a VII-a Școala de 7 ani nr. 6 Focșani

★

IUBITĂ TOVARĂȘĂ INSTRUCTOARE,

Primiți din partea noastră, a pionierilor din unitate, un fierbinte salut. Cu prilejul zilei de 8 Martie, Ziua Internațională a Femeii, vă felicităm din toată inima și vă dorim să rămîneți mereu tînără și plină de voie bună în mijlocul nostru. Fiți sigură, tovarășă instructoare, că niciodată nu vom uita sfaturile calde cît și îndrumările bune pe care dumneavoastră ni le-ați dat și care ne vor călăuzi pașii în viață.

Colectivul unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 15 Orașul Stalin

Tovarășei ALICE SĂVULESCU, doctor în științe naturale, director adjunct al Centrului de cercetări biologice al Academiei R.P.R., membru corespondent al Academiei R.P.R.

Vă felicităm călduros cu prilejul zilei de 8 Martie. Succes! Mult succes în muncă! Cunoaștem străduințele dumneavoastră, vă admirăm și vă iubim. Am vrea să vă semănăm cît mai mult cînd vom fi mari, să dăm dovadă de tot atîta pasiune în munca științifică, pe cît dovediți dumneavoastră azi.

Micii naturaliști de la Palatul pionierilor din București

★

Tovarășei ANICA DINU — Gospodăria Agricolă Colectivă „Gh. Doja", com. Buzescu, raionul Alexandria București.

Dragă tovarășă Dinu,

De Ziua Internațională a Femeii, primiți din partea noastră, a pionierilor de la Școala de 7 ani, urări de sănătate și belșug. N-am uitat încă frumoasele zile petrecute în gospodărie, cînd am fost să dăm ajutor la culesul porumbului. Atunci am aflat că sînteți printre colectiviștii fruntași. Dorința noastră e să învățăm bine, pentru a deveni și noi gospodari de nădejde ai colectivei noastre, să contribuim din plin la înflorirea ei.

Unitatea de pionieri de la Școala de 7 ani com. Buzescu, raionul Alexandria

La noi în unitate de 8 Martie

Pregătirile pentru această însemnată zi au început în unitatea noastră cu mult timp înainte. Încă la începutul lui februarie am pornit noi pionierii din unitate să lucrăm, cu însuflețire diferite obiecte pe care să le dăruim mamelor, profesoarelor și tovarășei noastre instructoare: batiste brodate, semne de carte pictate, flori artificiale din pînză apretată, catifea sau postav, coșulețe împletite... Băieții au tăiat la traforaj rame pentru tablouri și fotografii, casete. Pionierele Voinea Cornelia, Simion Adina și Băjenaru Miruna și-au luat sarcina de a prepara trei torturi de șocolată pe care le vor dărui mamelor lor.

După ce vom împărți micile noastre cadouri, un grup de pionieri din unitate va prezenta un frumos program artistic compus din recitări, lecturi literare, dialoguri, toate avînd ca temă viața nouă pe care o trăiesc femeile din țara noastră.

Colectivul de conducere al unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 6 Tecuci

Flutură cravatele roșii

Flutură cravatele roșii! Pe malul mării sau printre brazi, pe vîrful muntelui, pe străzile orașelor ca și în cel mai îndepărtat sătuc din Bărăgan... Flutură cravatele roșii pretutindeni unde cresc veseli și fără grijă, copiii patriei noastre.

A sosit poșta! Zeci de plicuri albastre, albe, galbene s-au îngrămădit în fața mea îmbiindu-mă să le citesc mai iute. Plicuri albastre, albe, galbene, cu zeci de vești din toate colțurile țării, cu zeci de vești de la fericiții copii ai patriei noastre... Iată un plic albastru din Brehuești, comuna Vlădeni-Botoșani. O scrisorică semnată de Leonte Elena școlăriță în clasa a II-a. Una dintre miile de școlărițe care abia așteaptă să intre în rîndurile organizației de pionieri: „Singura dorință a mea este să devin pionieră, spune ea. De multe ori tovarășa învățătoare ne vorbește despre cinstea de a fi pionier. Eu am două surori mai mari și amîndouă sînt pioniere. Cîteodată iau cravata uneia dintre ele și mi-o pun la gît. Cît de frumos îmi stă! Mai am o lună și împlinesc 9 ani și dacă voi merita am să primesc și eu cravata de pionier. Nimeni nu știe cît aștept această zi!"

Cum să nu știe nimeni? Ia să-i întrebăm numai pe toți școlarii de vîrsta Elenei și chiar și pe cei mai mari care nu sînt încă pionieri cum așteaptă clipa cînd vor primi cravata? Cum așteaptă ziua cînd mîndri vor ieși pe stradă și la gît vor simți fluturarea cravatei roșii? Sînt convinsă că dorința lor de a deveni pionieri este tot atît de fierbinte ca a micuței Elena Leonte. Mărturii, iată, aici în fața mea zecile de plicuri albastre, galbene, albe... Iată o scrisoare din Drăgășani, regiunea Pitești, o scrisoare care povestește cît de minunată a fost ziua de 16 februarie, zi în care mulți dintre copiii care învață la Școala de 7 ani au primit cravata dragă de pionier! Iată alta tocmai din Cătun, raionul Tg. Lăpuș, regiunea Baia Mare, intitulată: „O zi de neuitat". „Tovarășa instructoare ne-a explicat ce înseamnă să fii pionier, cine poate deveni pionier, care sînt datoriile și drepturile unui pionier, ce simbolizează cravata roșie și insigna. Ne-a vorbit și despre drapel și angajament. Noi, școlarii, eram numai ochi și urechi, fiecare visîndu-ne cu cravata roșie la gît. Dar n-a trecut prea mult timp. Ziua mult așteptată a sosit. A fost o zi de neuitat, o sărbătoare deosebită de toate sărbătorile... Acum ne putem socoti și noi o părticică din marele număr al pionierilor din întreaga țară". Semnează. Nichita Maria clasa a III-a.

...Pionierii din Cătun, o parte din numărul mare al tuturor pionierilor din țară număr care crește în fiecare zi. Trec la rînd alte scrisori din Suceava, din Timișoara, de la Galați, din Țara Moților, din Vatra Dornei, din toată țara...

Pe tot întinsul patriei, flutură cravatele roșii!

IOANA ZAMFIR

Din viața pionierească

Din regulamentul Concursului micilor naturaliști

Condiții pentru participanții la concurs:

— La concurs se participă în colectiv și individual

— Numărul minim al pionierilor și școlarilor participanți la concurs în colectiv este de 15.

— La concurs pot participa pionierii și școlarii din toate Școlile de 4 și 7 ani. Casele de copii, Casele și Palatele de pionieri. De asemenea, la concurs participă cercurile micilor naturaliști.

— Fiecare colectiv și participant individual la concurs își va desfășura activitatea pe baza unui program de lucru

— Activitatea în cadrul concursului se desfășoară pe loturile școlare, în gospodăriile de pe lîngă școlile de agricultură sau pe parcele ale G.A.S., G.A.C., în gospodăriile anexe ale internatelor precum și pe terenurile virane și înțelenite care pot fi amenajate pentru aceasta etc.

Participanții individuali vor folosi pentru concurs parcele de pămînt din proprietatea părinților, teren din cadrul loturilor școlare.

LUCRĂRI DIN SECTORUL CREȘTERII ANIMALELOR

Participanții la concurs sînt obligați să crească și să îngrijească cel puțin două specii de animale din următoarele:

	participanți în colectiv	participanți individuali
Iepuri de casă	30	6
Viermi de mătase	10 g	2 g
Porumbei	30	5
Să ajute la îngrijirea stupilor de albine	5	1
Păsări de curte	20	4

DE CE creștem iepuri?

PENTRU CARNE

● Carnea iepurelui e foarte hrănitoare.

● Carnea iepurelui este ușor digestibilă. De aceea se recomandă copiilor și bolnavilor.

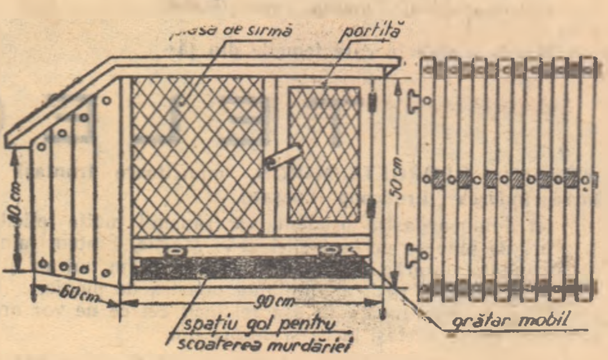
● Carnea iepurelui se conservă ușor. Din ea se fac și mezeluri.

PENTRU BLANA

● Din blănițele de iepure se pot confecționa mesade, gulere, plăpumioare pentru copii.

● Din lîna iepurelui Angora amestecată cu fire de lînă și alte fibre textile se pot face diverse țesături.

● IEPURII SE INMULȚESC INTR-UN TIMP SCURT ȘI CRESC REPEDE IN GREUTATE. Numai de la o singură iepuroaică se pot obține anual 20—25 de iepuri care pot da 60—70 kg de carne.

Cum să traducem în viață Hotărîrile Plenarei a VI-a a C.C. al U.T.M.

Pionierii au urmat exemplul utemiștilor

Dînd viață indicațiilor Plenarei a VI-a a C.C. al U.T.M., organizația de bază U.T.M. din comuna Obreja, raionul Caransebeș, regiunea Timișoara a luat hotărîrea de a crea o fermă de iepuri de casă. Această hotărîre a fost luată în adunarea generală a utemiștilor. La numai cîteva zile hotărîrea a și fost pusă în practică reușind să se înjghebeze, pentru început, o fermă de iepuri de casă cu 24 de familii.

La această inițiativă frumoasă, organizația de pionieri nu a rămas nepăsătoare. Pionierii au ținut o adunare de unitate în care au discutat pe larg, cum trebuie să procedeze pentru crearea unei mici ferme. Toți pionierii au fost de acord cu propunerea făcută de Cioarcă Simion, ca acei pionieri care au acasă iepuri să aducă fiecare cîte un iepure la ferma lor. Inainte de a se aduce iepurii, la îndemnul tovarășei Arosan Maria, instructoarea superioară, pionierii au început munca pentru amenajarea și curățirea adăpostului în care urma să instaleze prima lor fermă de iepuri. Pionierii ajutați de utemiști, au construit cuștile necesare pentru primii 10 iepuri. O dată ce adăpostul a fost amenajat și cuștile construite, pionierii au adus iepurii făgăduiți, pe care i-au instalat în noile „locuințe", construite din resurse locale. In felul acesta a luat ființă „ferma de iepuri" a pionierilor. Pionierii s-au angajat să aducă hrana necesară pentru iepuri. Intreținerea o vor face prin rotație și în timpul recreațiilor.

Incă înainte de a trece la înjghebarea micuței lor ferme, pionierii au făcut și cîteva „calcule economice". Adică și-au făcut socoteala, ca niște gospodari ce contribuție vor aduce ei la această acțiune importantă a tineretului pentru îndeplinirea sarcinilor reieșite din Plenara a VI-a a C.C. al U.T.M.

Astfel calculele au arătat că ei vor avea încă în acest an peste 300 de iepuri. Marea majoritate vor fi crescuți pînă la greutatea de 3—4 kg. Vor fi valorificați prin comerțul de stat peste 250 de iepuri.

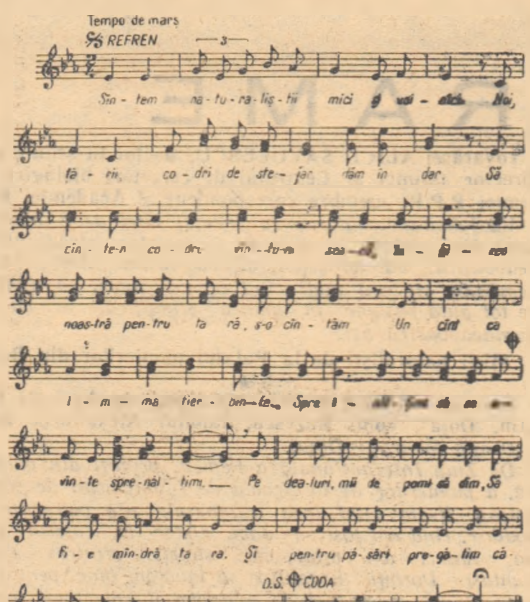
Din fondurile obținute își vor mări ferma și vor cumpăra materiale cultural sportive pentru școală.

L. MOLDOVAN

Cîntec pentru micii naturaliști

Muzica: ELLY ROMAN

Versuri: RUSALIN MUREȘANU

II

Păduri vor crește din puieți
Și noi la fel vom crește
Iar patriei, noi frumuseți,
Vom anina pe creste.
Refren:

III

Cînd peste ani vom crește mari,
Fii de nădejde ai țării,
Păduri și lanuri ne-or cînta
In pragul primăverii.

CITEVA INDRUMARI

CUȘCA

Iepurii se cresc în cuști de lemn și cu grătare de sîrmă în față, suprapuse, pe două-trei rînduri, fiecare cușcă avînd următoarele dimensiuni: lungimea 0,80—0,90 m, lățimea 0,60 m, înălțimea 0,50 m. Podeaua trebuie să fie ușor înclinată și făcută impermeabilă cu ajutorul unei bucăți de tablă de zinc așternută pe ea La cca. 10 cm. deasupra podelei, se așează un grătar mobil din lemn.

HRANA

Fîn, iarbă verde, frunze de la diferiți arbuști, morcovi, cartofi. PENTRU INGRĂȘARE DAM IEPURILOR ORZ, OVĂZ ȘI PORUMB IN CANTITĂȚI DE CIRCA 100—120 GRAME PE ZI PENTRU FIECARE IEPURE. Pentru animalele tinere sînt necesare cantități mici (cîteva grame zilnic) de substanțe minerale cum ar fi făina de oase sau fosfatul de calciu, amestecate cu hrană.

SELECȚIA

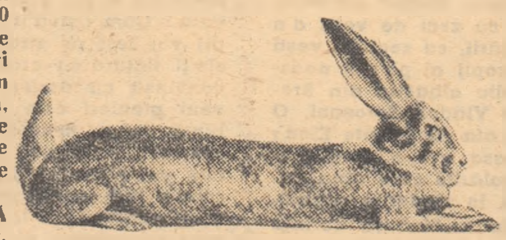
Trebuiesc reținuți, pentru prăsilă, iepuri din rasele cele mai valoroase, îndepărtîndu-se animalele slab productive, adică acelea care dau carne puțină și blană de calitate inferioară

CELE MAI VALOROASE RASE DE IEPURI

RASA ANGORA — Un singur iepure dă 300—500 grame de lînă pe an, de culoare albă, neagră, gri sau galben-aurie. Dintr-un kilogram de lînă de angora, se obțin circa 900 grame de fir tors, din care se pot țese aproximativ 2,5 m.p. de postav.

RASA URIAȘA BELGIANA — Greutate între 5,5—8 kg.

Lungimea corpului 64—75 cm. Cresc repede în greutate, se îngrașă ușor și dau carne gustoasă. Blană deasă, de culoare albă, cenușie sau bălțată, mătăsoasă, cu luciu frumos.

RASA CHINCHILA — Greutate 4—5 kg. Blană frumoasă, cenușie-argintată.

Participînd la Concursul micilor naturaliști ajutăm la traducerea în viață a Hotărîrilor Plenarei a VI-a a C.C. al U.T.M.

Noi utemişti

O mare dorinţă împlinită

Nu-i prima oară că scriu redacţiei despre dorinţa mea de a fi utemist Numai că de data asta scriu despre faptul că dorinţa mi s-a împlinit. M-au ajutat să mi-o împlinesc utemiştii din organizaţia de bază a întreprinderii care se îngrijeşte de unitatea noastră.

De multe ori secretarul comitetului U.T.M. şi alţi utemişti au venit pe la noi prin şcoală Au stat de vorbă cu noi, pionierii care ajunsesem la hotarul vîrstei de 14 ani. Ne-au povestit despre munca lor, despre organizaţia lor La rîndul nostru i-am vizitat în fabrică, la locul lor de muncă. Aşa ne-am împrietenit. In vorbele lor ca şi în munca lor, se putea desluşi mîndria că sînt utemişti. Apoi într-o zi ne-au adus, Statutul U.T.M. şi ne-au ajutat să-i pătrundem înţelesul.

Cu toate acestea, o bună bucată de vreme m-am sfiit totuşi să le cer să mă primească în rîndurile lor Mi se părea că faţă de ei, utemiştii, făcusem atît de puţin! Dar ei mi-au spus: „Şi tu poţi deveni un bun utemist dacă te vei strădui, zi de zi, să-ţi faci datoria faţă de patrie, faţă de partid, la locul tău de muncă învăţînd cu sîrguinţă, îndeplinindu-ţi sarcinile..."

Acum sînt utemist! Şi voi lupta din toate puterile să cinstesc cum se cuvine carnetul roşu.

ICHIM MIRCEA
Buzău

ZIUA AŞTEPTATĂ

Dragă redacţie,

Cum să-ţi scriu ca să înţelegi mai bine bucuria mea? Am fost primit în rîndurile utemiştilor!

Ieri am fost la Comitetul Raional U.T.M Erau adunaţi acolo mulţi tineri. Printre ei erau şi cîţiva pionieri... Urmau să fie confirmaţi şi să primească carnetul roşu de utemist. Zi mare, însemnată pentru fiecare dintre ei! Pe feţele tuturor citeam şi bucurie dar şi un fel de nelinişte — aşa ca la un examen greu...

Mi-a venit şi mie rîndul. Am intrat. M-a întîmpinat zîmbind tovarăşul prim secretar, pe care-l cunoşteam. Erau şi alţi tovarăşi acolo membri ai biroului raional. Mi-au pus întrebări Am răspuns cu emoţie, pe nerăsuflate. Doar nu de-o zi sau două m-am pregătit eu pentru a intra în rîndurile utemiştilor!... Şi tovarăşii s-au arătat mulţumiţi. Iată, mi-au înmînat carnetul roşu! Primul secretar mi-a spus în clipa aceea: „Să-l porţi cu cinste!"

Chiar aşa îl voi purta, dragă redacţie, prietena mea. Făgăduiesc! Voi păstra carnetul ca pe bunul meu cel mai de preţ. Chiar şi cu preţul vieţii, de va fi nevoie!

EMIL TOPAN
comuna Floreşti, regiunea Cluj

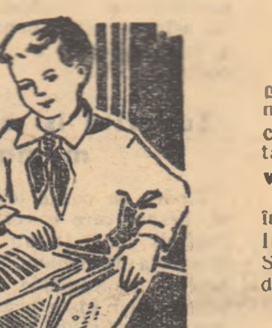
CE SA FIU?

„Vîrsta creşte zi cu zi
şapt'sprezece împlinesc:
unde oare voi munci,
cu ce mă-ndeletnicesc?"

V. Maiakovski

Dar nici nu-i nevoie să ajungi la 17 ani pentru a-ţi pune marea întrebare: ce să fiu? Pe mulţi dintre pionierii de clasa a VII-a, aşa cum ne-o arată scrisorile pe care ei le-au trimis redacţiei, îi frămîntă încă de pe acum ce drum să aleagă. Pentru a le veni în ajutor, iată, am ales cîteva scrisori ale unor foşti pionieri care au găsit de-acum răspunsul la întrebarea „Ce să fiu".

* * *

ZOOTEHNIST

Ce m-a îndemnat să mă înscriu la această şcoală? E simplu: dragostea pentru animale. Incă din primii ani de şcoală îmi plăcea să mă ocup de miei, de viţei şi de celelalte animale mici. Ţin minte că acum cîţiva ani — eram prin clasa a V-a — îmi făcusem împreună cu tata şi o măsurătoare. In fiecare săptămînă măsuram viţelul nostru să vedem cît a mai crescut. Eu îl hrăneam, eu îi dădeam apă...

Dar nu-i de-ajuns doar să îndrăgeşti animalele. Trebuie să le şi îngrijeşti în mod raţional. Tocmai acest lucru îl învăţ acum la şcoală. Invăţ anatomia animalelor, despre modul ştiinţific de îngrijire a lor. Sînt abia în anul I dar abia aştept să vină vacanţa pentru ca întorcîndu-mă acasă să pun în practică cele învăţate în şcoală.

MIRCEA ISPAS
Centrul şcolar agricol, Secţia zootehnică Poarta Albă, regiunea Constanţa

„Mîini de aur"

Aveam un consătean. De multe ori venea şi pe la noi. Toată lumea îl privea cu respect, cu admiraţie. Se spunea despre el că e fruntaş în producţie, că e lăcătuş-mecanic şi că are „mîini de aur". Pe atunci nu ştiam ce e aceasta. Am crescut mare şi am prins şi eu dragul de a meşteri. Acum învăţ. Să fii lăcătuş-mecanic e o meserie frumoasă şi folositoare. Aş vrea să devin muncitor cu o înaltă calificare, să am şi eu „mîini de aur". Lucrul acesta nu-i chiar atît de uşor. Un pionier însă, trebuie să izbutească. Şi voi face totul pentru aceasta.

CONSTANTIN SIDOREAC
anul I, Şcoala de meserii-Suceava

Din unităţi detaşamente grupe

PRIMELE RASPUNSURI LA CHEMARE!

Chemarea adresată de pionierii din comuna Bonţida, regiunea Cluj, cu privire la plantarea de puieţi, văruirea copacilor şi curăţirea şanţurilor, a stîrnit un viu interes în rîndurile pionierilor din comunele ce se află pe şoseaua Cluj-Gherla.

Publicăm, mai jos, două din răspunsurile acestora:

In vacanţa de primăvară

Noi, pionierii din comuna Jucul de Jos, raionul Cluj, răspundem cu bucurie la chemarea adresată de voi, dragi prieteni din comuna Bonţida, şi ne angajăm să plantăm puieţi şi să curăţăm şanţurile, pe întreaga porţiune a şoselei care străbate comuna noastră (3 km) încă în perioada vacanţei de primăvară.

Colectivul de conducere al unităţii
Şcoala de 7 ani, Jucul de jos
raionul Cluj

Aşa am hotărît!

Nu ştiu de ce, dar atunci cînd am anunţat pionierii romîni şi maghiari din unitatea noastră să vină la o scurtă adunare, în care aveam de discutat un lucru foarte important, am simţit o nespusă bucurie, şi, în acelaşi timp, părere de rău pentru că nu am fost noi aceia care să iniţiem chemarea cu privire la plantarea de puieţi, văruirea copacilor şi curăţirea şanţurilor. Ne-au luat-o înainte cei din Bonţida.

Dar, după adunarea în care s-a citit chemarea în faţa întregii unităţi, eram mîndră acum, că ne numărăm şi noi printre aceia care vor lua parte la această acţiune importantă. De altfel, acelaşi lucru se poate spune şi despre ceilalţi pionieri, căci şi ei au primit vestea cu entuziasm. Mulţi şi-au luat angajamente... Iar hotărîrea luată în adunare o vom îndeplini cu siguranţă: porţiunea ce revine satului nostru din şoseaua Cluj-Gherla, vrem să fie cea mai frumoasă. Vom planta peste trei sute de puieţi.

Baciu Ana preşedinta unităţii
Şcoala de 7 ani, Răscruci,
raionul Gherla

VEŞTI

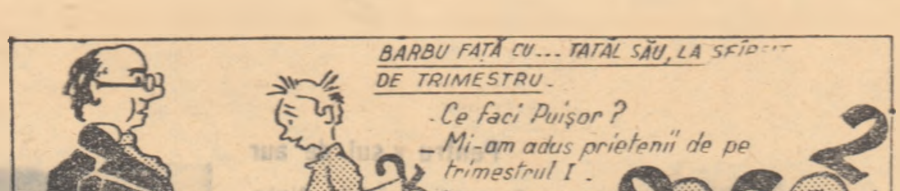
● „Patria mea în poezie, cîntec, joc", aceasta a fost tema adunării de detaşament a pionierilor din clasa a III-a B de la Şcoala medie mixtă Adjud, ne scrie Calalb Mioara. S-au recitat versuri din „Scrisoarea a III-a" de Mihail Eminescu şi „Tudor din Vladimiri" de Mihu Dragomir, s-au cîntat apoi cîntecele „Doftana" şi „Sub steagul partidului". La sfîrşitul adunării, pionierii au prezentat o dramatizare a poemului „Minerii din Maramureş" al lui Dan Deşliu

● „Să facem din comuna noastră o adevărată grădină", aceasta este hotărîrea colectivului de conducere a unităţii noastre Şi pînă în prezent, ne scrie Mirea Constantin din comuna Crîmpoaia, regiunea Piteşti, am făcut 100 gropi pentru plantarea pomilor fructiferi

Dragă redacţie,

Noi avem o gazetă satirică care poartă numele „Cu sare şi piper" Aci publicăm materiale diferite. Iţi trimitem cîteva caricaturi şi am fi bucuroşi dacă s-ar tipări cîteva din ele. Te rugăm să ni le înapoiezi deoarece ele fac parte din arhiva unităţii.

Cu drag
Colectivul de conducere al unităţii de pionieri Şc medie „Fraţii Buzeşti" Craiova

Chipuri de eroi ai clasei muncitoare

BELA BRAINER

1926... Prin zidurile unei clădiri cenușii din Oradea, răzbăteau cumplite strigătele de furie ale călăului Esztegar, conducătorul siguranței locale, vestit în întreaga țară pentru cruzimea cu care schingiuia pe cei arestați.

În biroul său se afla un muncitor cu chipul palid, dar oțelit, dîrz. „Spune-ne numele tovarășilor tăi și vei fi liber", îi propuse, mieros, comisarul. Dar în loc de orice alt răspuns, o palmă zdravănă dată peste față l-a făcut să urle scos din minți...

Cel care „îndrăznise" să-l lovească, nu era altul decît neînfricatul luptător comunist Béla Brainer care, în anii aceia de adîncă ilegalitate, conducea organizația regională a Partidului Comunist Romîn din Oradea.

Fiu al unui muncitor din Oradea, Béla Brainer a cunoscut încă de timpuriu foamea și mizeria. O dată cu trecerea anilor, învață meseria de strungar și se alătură cu pasiune luptei revoluționare primind însărcinări din ce în ce mai importante. Astfel, în anul 1926, Béla Brainer conducea cu pricepere și iscusință lupta ilegală a partidului, în Oradea, scotea manifeste organiza greve în întreprinderi, dînd astfel mult „de lucru" călăului Esztegar.

După săptămîni de urmăriri copoii Siguranței îl arestează. Este condamnat la 5 ani închisoare și întemnițat la Doftana. Dar neobositul luptător nu-și încetează o clipă activitatea. Între zidurile reci ale Doftanei el se ocupă cu dragoste de educarea tinerilor utemiști și participă la organizarea de acțiuni de protest împotriva sălbăticiilor săvîrșite de direcția închisorii.

Cei cinci ani ai primei condamnări s-au scurs în lupte. După ce iese din închisoare, Béla Brainer primește noi sarcini de mare răspundere. La Congresul al V-lea al P.C.R. este ales membru al Comitetului Central al P.C.R. În această muncă de răspundere participă direct la organizarea și conducerea grevelor și întrunirilor muncitorești care au avut loc la începutul anului 1932.

Munca lui neobosită nu e pe placul Siguranței. Este arestat din nou și trimis la Doftana. După alți trei ani petrecuți în celulele Doftanei Béla Brainer iese istovit și cu trupul ros de boală. Cu toate acestea, cere partidului noi sarcini. I se încredințează sarcina scoaterii ziarului „Scînteia", organ al C.C. al P.C.R., apoi aceea de organizare a postului de radio emisiune „Romînia liberă".

Anii petrecuți în închisoare au lăsat însă urme adînci. Boala îi macină sănătatea și într-o dimineață de martie a lui 1948 inima luptătorului încetează să mai bată.

El a murit, dar idealurile pentru care a luptat și s-a jertfit au fost duse mai departe, au triumfat. Viața celor mulți și asupriți s-a schimbat. Copiii pe care Béla Brainer i-a iubit atît de mult, nu mai flămînzesc ca odinioară, duc o viață luminoasă, fericită, într-o țară liberă.

P. MUNTEANU

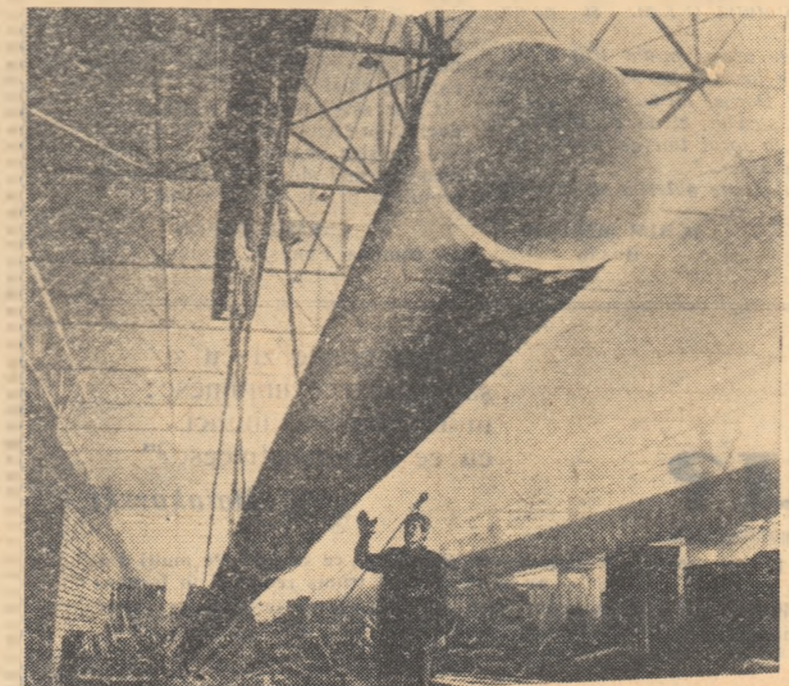
6 MARTIE 1945

Drumul străbătut de poporul nostru muncitor după 23 August 1944 către luminoasele înfăptuiri de azi, cuprinde pe făgașul său zile și fapte de seamă, care s-au înscris glorios în istoria patriei. O astfel de zi e și cea de 6 Martie 1945. Ea a adus poporului nostru primul guvern de largă concentrare democratică, cerut cu dîrzenie de către masele populare conduse de Partidul Comunist, guvern în care clasa muncitoare avea un rol precumpănitor.

Lupta curajoasă a poporului, în frunte cu comuniștii, a învins. Guvernul reacționar al călăului Rădescu ale cărui interese erau potrivnice clasei muncitoare și în spatele căruia se aflau imperialiștii americani și englezi, a fost răsturnat.

O mulțime uriașă — peste 800.000 de oameni — alcătuită din muncitori din fabricile Capitalei, plugari din satele învecinate, intelectuali, ofițeri și soldați, s-a adunat în Piața Națiunii (astăzi Piața Unirii) într-o manifestare entuziastă pentru biruința democrației. Marea adunare cetățenească a salutat cu urale puternice, fierbinți, instaurarea guvernului Petru Groza, guvern democratic. Evenimentul acesta a făcut posibilă înfăptuirea unui întreg șir de reforme democratice, împlinirea unor năzuințe scumpe ale poporului nostru.

Cei 14 ani care s-au scurs de atunci, au adus fiecare noi și însemnate victorii pe drumul măreț al socialismului, spre făurirea căruia poporul nostru, sub conducerea înțeleaptă a partidului și guvernului nostru, pășește neabătut.

CETATEA CU BOLȚILE DE OȚEL

„O dată laminoriștii!"

O cetate? Da. Dar nu una medievală, cu ziduri învechite, ci o foarte tînără și puternică cetate, cu bolțile de oțel. Mă apropii, cu uimire, de unul dintre cuptoarele enorme, circulare, din care se aude duduitul flăcărilor. Dar... ce se întîmplă? Cuptorul se mișcă! Se rotește asemenea unui divan fermecat! Și o dată cu el, se rotește și tagla — pilonul de metal brut — aflată în interior, care, într-un minut (cît durează o rotire) devine incandescentă.

Niște agregate cu gheare de fier, ca niște făpturi bizare de basm, rostogolesc sulurile incandescente, scoase din cuptor, într-o parte. Devenite maleabile ca o plastilină de foc, țaglele sînt numai bune acum de prelucrat. Laminoriști iscusiți ca Neacșu Nicolae, Aivănoaie Gheorghe, Ițu Gheorghe, Apărece Marcel și alții, le împing, cu ajutorul unor mecanisme ciudate, în așa numitele dopuri de perforare. Înșurubîndu-se în dopurile de oțel, țaglele se modelează, se prefac în țevi — viitoare conducte prin care va gîlgîi apa curată ca cristalul sau bogăția petrolului, țîșnind din adîncul pămîntului.

— Cei din brigada lui Neacșu, o dată laminoriștii! ne spune însuflețit lăcătușul Gheorghe Vasilache. 640 de țevi au dat dăunăzi! Cel mai înalt record atins de o brigadă, de cînd există fabrica de țevi din Roman!

Grija „pernei" de aer

De inginerul mecanic Cozma Dumitru, aflasem încă de la intrarea în fabrică. L-am găsit la stațiile de ungere, de la subsol, unde plutea o lumină veselă, ca de soare.

Modest, cu fața de adolescent — abia a terminat facultatea — utemistul Cozma Dumitru discuta aprins cu maistrul Cojiță Mihai: „Da, o propunem!" se entuziasmează el, ciocnind cu degetul într-o bucată de hîrtie pe care o flutura în mînă. Schițase o nouă inovație. Prima fusese acceptată și extinsă în toate stațiile de ungere. Dar ce rol are o stație de ungere? Pompează, clipă de clipă, ca o inimă, ulei în „vinele" complicatelor agregate din fabrică. Pulsațiile lichidului fluid zguduiau puternic manometrele. Era pericol să se desfacă sudurile instalațiilor. „Trebuie făcut neapărat ceva! și-a spus tînărul absolvent al Facultății de Mecanică... O cameră pneumatică!" Ideea a fost minunată. Uleiul, pătrunzînd în camera pneumatica (și de acolo mai departe, în conducte) întîlnește o... „pernă" de aer. Elastică „pernița" se comprimă sau se dilată, în funcție de presiune, amortizînd cu 95% zguduiturile provocate de impulsurile uleiului. Se asigură astfel buna funcționare a instalațiilor și a aparatelor de control.

Sudorița își așteaptă mama

Tînăra cu cozile legate școlărește, despre care e vorba aici, n-a împlinit încă 18 ani. E sudorița Elisabeta Bordeianu, absolventă a Școlii profesionale metalurgice. Voinică, cu niște ochelari fumurii, tăia cu grijă un capăt de țeava. Scotea dopul de perforare. Lama violetă de flacără a cuțitului autogen se împlînta sfîrîind în metalul rece ca gheața.

Arătîndu-ne cu mîna mașinile uriașe dimprejur, fata ne-a făcut o confidență: „Săptămîna aceasta vine mama! Mi-a scris. De-abia aștept să vină, s-o invit la mine la fabrică. Așa ceva n-a văzut vreodată!"

Cît de firesc vorbea tînăra sudoriță ce-și aștepta fericită mama!

Și cît de firesc avea ea s-o ia de braț și să-i spună: „Vino la mine la fabrică. Uite-o, aici lucrez eu!"

AL. DINU IFRIM

МИР PACE PEACE

LUPTĂTOARELOR LUMII

Nesfîrșit e numărul femeilor din lumea întreagă care și-au închinat activitatea lor, lupta lor, pentru apărarea bunului cel mai de preț al omenirii: pacea, viitorul senin al copiilor.

...Către aceste minunate luptătoare, acum de 8 Martie — Ziua Internațională a Femeii — se îndreaptă gîndul plin de recunoștință și admirație al tuturor oamenilor muncii.

Pentru visul de aur

Comsomolista Zuleika Narkulova, n-are decît 19 ani. Dar faima numelui ei a trecut de mult dincolo de colhozul Ahunbabaev, dincolo de pămînturile Samarcandului. Nenumărați oameni sovietici pomenesc despre ea cu dragoste, cu admirație și respect. Fiindcă pe pieptul tinerei colhoznice strălucește steluța aurie de Erou al Muncii Socialiste. Iar steluța aceasta e simbolul muncii ei eroice, neobosite, pusă în slujba patriei, în slujba construirii comunismului.

Numai în vara trecută, Zuleika a recoltat de pe parcela ei 27 tone de bumbac. Iar din bogăția albă culeasă de brațele ei, vor ieși sute de metri de țesături pentru fetele sovietice, pentru copiii sovietici. Bogăția aceasta va contribui ca omul sovietic să trăiască mai bine, să făurească cu un ceas mai devreme comunismul, visul de aur al omenirii.

Glasul Africii

S-a scurs de-abia un an de cînd fosta colonie Ghana, din Africa, și-a dobîndit independența. Și-a dobîndit-o prin lupta eroică, necurmată, a poporului său negru, împotriva cruzilor colonialiști albi. În rîndurile acestor luptători, care au înfruntat gloanțele și închisorile, s-au aflat multe femei, printre care și scriitoarea Efua Theodora Sutherland. În patria sa eliberată, ea luptă azi cu aceeași rîvnă pentru înlăturarea grelei moșteniri lăsate de colonialiști: sărăcia, bolile, înapoierea economică și culturală.

Iar în cîntecele sale răsună fierbinte glasul poporului greu încercat al Ghanei, care e hotărît să-și clădească o țară înfloritoare și să-l apere cu sîngele său împotriva oricărui dușman.

DORINȚA POPOARELOR

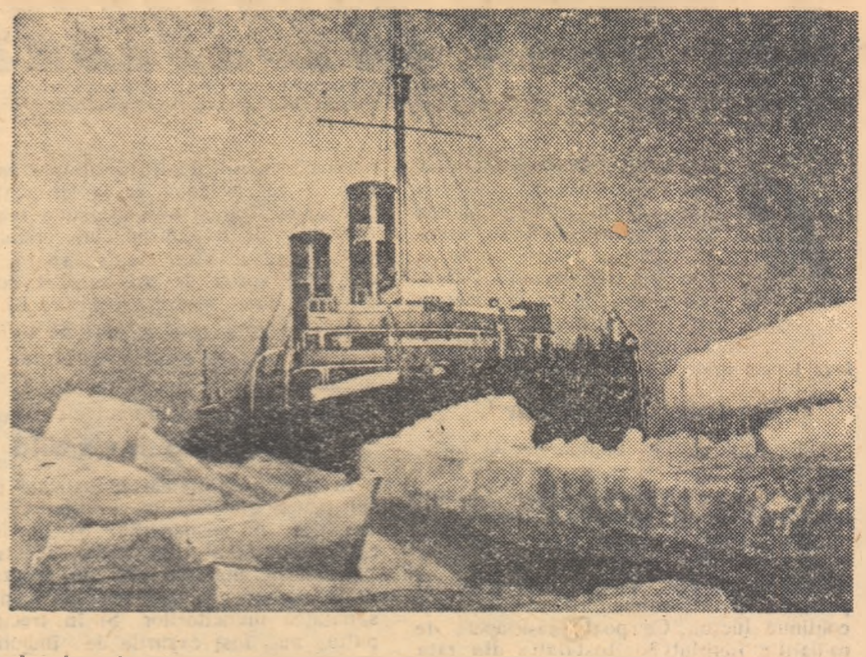
Popoarele lumii, iubitoare de pace, au urmărit cu interes vizita pe care Harold Macmillan, primul minist.u englez, împreună cu Selwyn Lloyd, ministrul afacerilor externe al Angliei, au întreprins-o timp de zece zile în Uniunea Sovietică.

Oamenii sovietici, luptători neobosiţi pentru cauza păcii şi a prieteniei între popoare i-au întîmpinat cu sinceritate şi căldură pe oaspeţii englezi. Fiindcă guvernul sovietic, în cadrul politicii sale ferme de apărare a păcii, s-a pronunţat şi se pronunţă necontenit în favoarea întîlnirilor dintre oamenii de stat, întîlniri pe care le socoteşte un bun mijloc de înlăturare a neînţelegerilor, de slăbire a încordării internaţionale.

In decursul vizitei, în care au făcut popasuri la Moscova, Kiev şi Leningrad, primul ministru englez şi persoanele care-l însoţesc, au avut prilejul să vadă şi să cunoască îndeaproape minunatele înfăptuiri ale oamenilor sovietici pe tărîmul industriei, agriculturii, ştiinţei, dragostea lor înflăcărată de pace şi progres. „Ritmul şi calitatea progresului dv. sînt cu adevărat uimitoare şi, după cîte ştiu, nu îşi au egal în istorie" a spus printre altele Harold Macmillan, exprimîndu-şi admiraţia faţă de realizările poporului sovietic.

Intre tovarăşul N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi primul ministru englez, au avut loc convorbiri, schimburi de păreri în probleme de mare însemnătate pentru relaţiile dintre cele două ţări cît şi pentru întreaga omenire. Aşa, de pildă, s-a discutat despre rezolvarea problemei germane, lucru pe care guvernul sovietic îl vede posibil prin încheierea unui tratat de pace cu cele două state germane, prin întărirea colaborării între state pe temeiul coexistenţei paşnice şi al neamestecului în treburile interne. În decursul întîlnirilor, guvernul sovietic a propus încheierea unui tratat de neagresiune între U.R.S.S. şi Marea Britanie, tratat care ar contribui mult la consolidarea păcii în lume. A avut loc de asemenea un schimb de păreri asupra problemelor comerţului şi s-a ajuns la o înţelegere cu privire la lărgirea schimburilor tehnico-ştiinţifice şi culturale dintre cele două ţări.

Convorbirile acestea au vădit o dată mai mult dorinţa vie, eforturile guvernului sovietic de a îmbunătăţi legăturile dintre U.R.S.S. şi Anglia, care au fost aliate în războiul antihitlerist, de a întemeia legături paşnice între toate statele, de a înlătura primejdia unui nou război. Politica pe care Uniunea Sovietică o duce în sprijinul întîlnirilor între oamenii de stat din diferite ţări, e salutată de toţi oamenii cinstiţi de pe glob. Ea deschide calea spre împlinirea în viitor a unor năzuinţe scumpe ale popoarelor. Şi popoarele, aşa cum a arătat tovarăşul N. S. Hruşciov, „...aşteaptă soluţii care să împrăştie norii ce împiedică razele soarelui să încălzească minunata noastră planetă şi să creeze condiţii pe pămînt în care florile păcii să înflorească din plin, spre bucuria popoarelor din toate ţările".

An de-a rîndul, curajoşii exploratori polari sovietici îşi continuă cercetările pe insule acoperite de gheţari sau pe banchize plutitoare. In munca lor vin să-i ajute vapoare uriaşe, ca acel din fotografie: spărgătorul de gheaţă „Ermak", mîndrie a flotei sovietice.

RADIO GLOB

Cel de al treilea satelit artificial sovietic a efectuat pînă la 27 februarie 4000 de rotaţii în jurul pămîntului. In drumul său, satelitul a furnizat un material ştiinţific excepţional de interesant despre ionosferă. Deosebit de importante sînt: descoperirea aşa-numiţilor „ghizi de unde" care deschid perspective nebănuite radio-difuziunii şi televiziunii şi descoperirea cu totul nouă pentru ştiinţă, a zonei de electroni din jurul pămîntului. S-au furnizat de asemenea date despre mişcarea sateliţilor, date de o mare însemnătate pentru construcţia viitoarelor nave interplanetare.

1.200.000 de tineri brazilieni, reprezentaţi prin 24 de asociaţii de studenţi şi elevi, au hotărît la 2 martie să declare grevă şi să nu se prezinte la cursuri, protestînd împotriva sporirii taxelor şcolare.

In perioada 1959-1965 vor fi deschise în U.R.S.S. 64.300 de noi cantine-restaurant şi bufete, care vor deservi 3.100.000 de consumatori. Producţia întreprinderilor alimentaţiei publice va creşte pînă în 1965 de peste două ori în comparaţie cu anul trecut.

In luna ianuarie, numărul şomerilor din S.U.A. s-a ridicat la 4.724.000, cea mai ridicată cifră pentru această lună, din 1942 încoace. Această cifră totuşi nu l-a oprit pe preşedintele Eisenhower să declare că „nu va lua măsuri excepţionale pentru combaterea şomajului".

Atlasul Pionierului

CAMERUN

De obicei, lecţiile din cartea de geografie, pe care, dorinţa mereu nouă de a şti şi — poate — visul cutezător al călătoriilor îndepărtate, te face să le citeşti pe nerăsuflate, încep cu cîteva cifre: atîţia kilometri pătraţi, atîţia locuitori...

Din Camerun, din acest arzător pămînt african, se înalţă însă ca un strigăt — pe deasupra amănuntelor geografice — alte „date", cutremurătoare, sumbre: din o mie de copii, 650 mor în primul an de viaţă. Peste 70% din populaţie suferă de malarie. Lepra şi alte boli tropicale cumplite seceră mii de vieţi, fiindcă la un milion de locuitori există doar cinci medici...

Toate aceste răni îngrozitoare sînt „darul civilizator" pe care colonialiştii britanici şi francezi l-au făcut băştinaşilor negri după ce, în 1919, şi-a împărţit „frăţeşte" uriaşul teritoriu, de 500.000 km. p., al Camerunului. In schimb, vapoarele companiilor engleze şi franceze cară de acolo, an de an, mii de tone de cauciuc, cafea, cacao şi banane pe care braţele vlăguite ale negrilor le-au cules, sub soarele fierbinte, de pe mănoasele plantaţii.

Desigur, suferinţele poporului din Camerun n-au început în 1919, ci cu veacuri în urmă. Portughezii au descoperit ţărmul Camerunului pe la sfîrşitul secolului XV, aflînd o populaţie numeroasă, cu o cultură înfloritoare. Mai tîrziu, ei au întemeiat acolo unul din cele mai mari tîrguri de sclavi din Africa. Negrii erau vînaţi cu sălbăticie şi, înlănţuiţi, erau transportaţi cu miile în America, unde erau vînduţi plantatorilor, cu aur greu. Prin 1884, Camerunul a fost cotropit de germani şi, în sfîrşit, de englezi şi francezi.

De-a lungul vremii, poporul Camerunului s-a răsculat de nenumărate ori împotriva acestor silnicii. Răscoalele au fost însă înăbuşite în sînge de tunurile colonialiştilor.

După cel de al doilea război mondial, lupta pentru libertate a camerunezilor a căpătat o forţă nemaiîntîlnită. Suferinţele negrilor din Camerun, lupta lor eroică, au atras simpatia tuturor oamenilor cinstiţi de pe glob, protestul lor energic împotriva sălbăticiei colonialiştilor. Organizaţia Naţiunilor Unite a fost nevoită să ia Camerunul sub tutela sa, obligînd Anglia şi Franţa să pregătească acordarea, în 1960, a independenţei acestui teritoriu. „Tutela" internaţională n-a schimbat mare lucru. Jaful, asuprirea colonialistă, au rămas aceleaşi. Din noiembrie 1957 pînă în ianuarie 1959, autorităţile colonialiste au împuşcat cinci mii de negri şi au întemniţat alţi 50 de mii. Dar mişcarea de protest, lupta necurmată a negrilor a continuat să crească, luînd în numeroase locuri forma răscoalelor armate, înspăimîntîndu-i pe colonialişti.

...Pe pămîntul Camerunului se înalţă, la peste patru mii de metri, vulcanul Fako, cel mai înalt vîrf din Africa apuseană. Vulcanul acesta e ca un simbol al mîniei poporului camerunez, care se va revărsa fierbinte, uriaşă, peste capetele colonialiştilor. Şi într-o zi, aceştia vor fi siliţi să-şi ia tălpăşiţa.

VASILE MANUCEANU

FRIEDEN — PAZ — МИР

Măicuţa Hao

„...Şi de vei fi obosită, buna mea măicuţă, vino să te odihneşti în casa mea, care te aşteaptă cu bucurie". Aşa încep zeci şi zeci de scrisori pe care măicuţa Hao le primeşte din toate colţurile Vietnamului liber. Dar cine e măicuţa Hao? Numele acesta i l-au dat foştii luptători vietnamezi răniţi, pe care ea i-a smuls din ghearele morţii, pe cîmpurile de luptă. Şi tot ei îi scriu, în semn de recunoştinţă, scrisorile despre care vorbeam.

Măicuţa Hao are acum 70 de ani. Cu toată vîrsta înaintată, ea a făcut războiul în linia I-a, ca infirmieră. În timp ce purta în spate un rănit, o schijă i-a retezat mîna dreaptă. Deşi mutilată, ea a revenit din nou pe front, continuînd să salveze sute de vieţi. Măicuţa Hao e iubită şi preţuită azi de întregul popor.

Prietenie fără hotare

Bojena Smetiprahova lucrează la Ministerul Culturii şi Învăţămîntului din R. Cehoslovacă. Mai precis, se ocupă de taberele internaţionale ale copiilor. „Cît de fericită sînt — spune ea — cînd văd cum se naşte prietenia între micul albanez şi un copil suedez, cum un băiat din Bordeaux devine nedespărţit de un pionier din Harkov. Chiar după cîteva zile, copiii care vorbesc limbi diferite dansează şi cîntă laolaltă. Asta te face să înţelegi că oamenii se nasc pentru prietenie, pentru pace".

Şi la plecare, sute de copii din atîtea colţuri de lume duc cu ei în inimă chipul Bojenei, care i-a îngrijit ca o mamă. Şi mai duc — neuitată solie — simţămîntul sădit de ea: al prieteniei paşnice dintre popoare.

„Cu trupul meu te voi ocroti"

Te voi apăra de necazuri,
drag copil,
Cu trupul meu te voi ocroti.
Versul meu va fi mai dîrz
Decît o stîncă lovită de ape,
Iar glasul meu se va schimba
în lance
Ca să te apere".

Versurile acestea, cuprinse în poemul „Cîntec despre copii", răsfrîng ca o flacără inima plină de dragoste şi dîrzenie a poetei Lilian Himenes, din republica sud-americană San Salvador. Numele ei e cunoscut de mulţi ani în întreaga Americă Latină. E cunoscut şi iubit mai cu seamă de oamenii simpli, fericirii cărora ea şi-a închinat lupta. Iar fericirea oamenilor simpli, a celor mulţi, înseamnă libertate, soare, pace...

Grijă deosebită

Acesta este „ecranul umed"

Ați auzit vorbindu-se despre numeroasele realizări care vin să ușureze munca și să apere sănătatea muncitorilor în uzinele și fabricile din țara noastră. Despre cîteva dintre ele vrem să vă povestim și noi. Să mergem împreună în cîteva locuri unde munca-i mai grea.

Ecranul „racoritor"

Este știut că la cuptoarele de forje, sau cele de topit sticla, temperatura urcă foarte mult. Muncitorii echipați în costume speciale de protecție lucrează cu mișcări repezi și sigure. Aerul este fierbinte. Cu cît te apropii mai mult de cuptor cu atît căldura dogorește mai puternic. Totuși muncitorii trebuie să-și continue lucrul. Ce poate să-i apere de radiațiile fierbinți? Instalația din fața cuptorului care nu-i altceva decît o pînză mare, întinsă asemenea unui ecran de cinematograf. De altfel așa se și numește: „Ecranul umed". Sprijinită de-a lungul marginei de sus, o țeava cu nenumărate orificii lasă să se scurgă incontinuu o fîșie subțire de apă. Sistemul e simplu dar el oprește complet radiațiile și muncitorii pot să lucreze mai departe fără să aibă de suferit.

Și aici s-a găsit o soluție...

Intr-un spațiu închis, ca de pildă la sudarea capacelor la diverse recipiente și rezervoare, aerul devine uneori toxic. In timpul sudurii electrice, prin topirea electrozilor, se produc degajări de praf și gaze toxice. Muncitorul trebuie să părăsească lucrul după 15 minute ca să iasă la aer și după aceea își poate relua lucrul. Dar și aici iscusința tehnicienilor a venit în ajutorul lui creînd instalația de ventilare pentru spații închise. Este vorba de un agregat compus dintr-un tub flexibil, racordat la un ventilator care este montat pe un cărucior. El asigură evacuarea acestor gaze și aduce aer proaspăt de afară, lucrul putînd continua tot timpul cît e necesar.

Perdeaua invizibilă

In unele din halele industriale procesul tehnologic cere ca porțile să fie deschise în permanență. Și bineînțeles că în anotimpul cald, lucrul acesta nu pricinuiește nimănui nici un necaz. Dar iarna curenții de aer rece ar primejdui sănătatea muncitorilor. Și în trecut, nu puține au fost cazurile de îmbolnăviri grave.

Acum însă o perdea de aer cald vine să stăvilească avalanșa de aer rece de afară și închide, asemenea unor porți, uriașele hale. Cum e posibil acest lucru? Aerul cald din încăpere este condus prin două conducte pînă la locul porții. Apoi, trimis din ambele părți cu viteza și volumul necesar, el închide perfect toată suprafața porții, oprind curenții reci să mai pătrundă în interior. Harnicii muncitori lucrează astfel fără grijă.

Pentru ca zgomotul să nu dăuneze

Cine intră măcar o dată într-o cazangerie, este uimit de zgomotul asurzitor, care-l întîmpină. Dar muncitorii de acolo cum pot lucra zile, ani de-a rîndul în asemenea condiții? De altfel puțini cazangii, care au muncit o viață întreagă mai aud bine acum. Nu aceiași soartă îi așteaptă însă pe muncitorii de azi. In cazangerii, în fabricile de cuie, ei au la îndemînă antifonul, dispozitiv care îi apără împotriva zgomotelor. E de-ajuns să-și așeze pe cap aparatul asemănător căștilor de radio sau de telefon: scoicile acestuia au în interior un material absorbant datorită căruia zgomotele sînt mult atenuate.

Asemenea realizări menite să-i ajute pe muncitori, să le apere sănătatea sînt multe în țara noastră. De unde vin toate acestea, cine lucrează la conceperea lor?

Intr-una din clădirile mari, impunătoare, cum se văd multe în Capitală, o adevărată „armată" de tehnicieni și ingineri lucrează neobosit: studiază, calculează cu multă precizie, experimentează. Sînt cercetătorii Institutului de cercetări științifice pentru protecția muncii.

Realizările lor sînt încă o dovadă vie a grijii pe care regimul nostru de democrație populară o poartă pentru oamenii muncii, pentru ușurarea muncii lor — azi prețuită cum se cuvine.

FLORICA BALAN

Noutăți tehnice din R. P. R.

De curînd, la uzinele „1 Mai" Ploești, s-a înregistrat un nou succes în construcția de utilaje pentru industria noastră petroliferă: instalația de foraj 4 L.D., de 200 tone, modificată. Cu instalații de acest fel se pot fora sonde pînă la adîncimi de peste 4000 metri. In fotografie: instalației 4 L.D. i se face verificarea.

Mărci desenate de copii

V-ați gîndit vreodată că și copiii pot fi desenatori de mărci? Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor din Republica Cehoslovacă ne-a oferit de curînd astfel de mărci, ale căror desene au fost selecționate cu prilejul unui concurs internațional. Aceste mărci au drept scop întărirea prieteniei dintre copiii din întreaga lume.

Desenatoarea primelor două mărci este Irena Prochazkova, o școlăriță de 9 ani. Cea de a treia marcă a fost imprimată după desenul lui Vladimir Suma, tot un școlar de 9 ani, din R. Cehoslovacă.

Iată subiectele mărcilor:

Cea de 30 helleri înfățișează doi copii care, înapoiați dintr-o călătorie cu corabia, sînt întîmpinați solemn de alți doi. Deasupra lor zboară porumbelul păcii. Legenda mărcii este: „Prietenia copiilor din lumea întreagă". Marca de 45 helleri reprezintă o mamă cu copilul său și un porumbel, simbolizînd, după cum arată legenda „Pace pentru copiii din lumea întreagă". Ultima, cea de 60 helleri, are un desen care simbolizează bucuria de viață a copiilor. Legenda ei este: „Vrem să trăim în pace și fericire".

NE-32°4'

POVESTIRE IN IMAGINI DE A. WEISS — DESENE N. ZAMFIR

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT

Copiii, fără să-și dea seama că sînt urmăriți, își continuă drumul prin munți. Băluță, hotărît să-i facă să dispară cu orice preț, le pregătește o capcană într-un defileu îngust. O furtună care izbucnește pe neașteptate dejoacă planurile criminale ale lui Băluță.

SUB DRAPELUL UNITĂȚII

Coman Niculina (clasa a IV-a), Maria (clasa a VI-a), Elena (clasa a VII-a). Trei surori, trei pioniere, trei președinte de detașament, trei fruntașe. Chipul lor se află la panoul de onoare al școlii și ne-am bucura mult dacă le-am vedea și în ziar. De aceea, noi, cei din colectivul de conducere al unității ne-am gîndit să vă scriem despre ele. Și iată, acum, cînd am început scrisoarea ne dăm seama că e un lucru greu. Și cel mai greu este că nu știm cu ce să începem. Despre învățătură ce să vă spunem? Sînt primele în clasa lor. Și totdeauna gata să dea ajutor și altora.

La rîndul lor, detașamentele pe care le conduc sînt fruntașe. E suficient să răsfoiești jurnalele acestor detașamente ca să-ți dai seama de asta. Voioșia e legea celor trei președinte. In jurnalul de zi găsești astfel de însemnări: „Azi am învațat un joc"; „Azi am învățat un cîntec nou"; „Azi am făcut o excursie"; „Azi am făcut o vizită la o sondă"; „Azi...".

Pionierii la toate acțiunile participă cu entuziasm. De ce oare? Nu e nici un secret: pentru că cele trei surori dau totdeauna exemplu. E vorba de muncă patriotică? Cele trei surori sînt primele. E vorba de distracție? Tot ele sînt primele.

Poate că cineva ar fi curios să afle: „oare acasă cum se poartă?" Adeseori, pe înserat, le poți întîlni cu sapa sau cu secera la spinare venind împreună cu părinții lor. Inseamna că în ziua aceea au dat o mînă de ajutor la plivit sau la secerat. Părinții le iubesc. Le sînt dragi profesorilor, pionierilor, prietenilor... Și dacă cei ce citesc aceste rînduri le-ar cunoaște, le-ar îndrăgi numaidecît. Noi am hotărît să le fotografiem, conform Regulamentului, sub drapelul unității. Și merită!

In numele colectivului de conducere al unității
Beldimănescu Elena
cl. aVII-a B
Președinta unității
de la Școala de 7 ani Rosnădul de Jos-Ploești

CONCURSUL pentru cea mai bună corespondență

ÎNAINTE VREME

Mi-a povestit bunica într-o zi că, pe locul unde se află azi, satul nostru a fost o vreme cînd abia găseai vreo 16 bordeie, toate făcute din pămînt și invelite cu stuf. Oamenii erau foarte săraci și fiindcă nu aveau pămînt, lucrau pe moșia boierului Necula — un om rău — despre care bunica își amintește cu groază.

Bunicul meu era văcarul satului, pe atunci. Odată s-a întîmplat că i-au scăpat vitele pe țarina boierului. Argații atîta au așteptat. Au luat toate vitele și le-au închis în oborul moșiei. L-au luat pe bunicul și l-au bătut atît de mult pînă i-au înroșit tălpile picioarelor apoi l-au aruncat într-o băltoacă cu nămol unde se scăldau bivolii. De obicei oamenii pedepsiți astfel, erau ținuți în nămolul acela cîte două ceasuri. Bunicul însă n-a mai putut suporta chinul și a încercat să iasă. Argații l-au trîntit din nou în nămol. Bunicul n-a mai avut putere să se împotrivească. In sufletul lui însă, a crescut și mai mult ura împotriva boierului. După ce și-a ispășit pedeapsa, primul lui gînd a fost să dea foc armanului boieresc. „Numai așa vom scăpa vitele din mîna boierului — spunea bunicul oamenilor". La îndemnul bunicului s-au dus să pună la cale cele gîndite. Boierul n-avea de unde să afle, deoarece oamenii țineau unul cu altul și nu se pîrau. Cînd focul începu să ia avînt cineva s-a dus fuga de-a dat drumul vitelor. Astfel au reușit oamenii să-și recapete vitele.

LEFTER A. HANIBAL
Șc. de 7 ani com. Casota, raionul Pogoanele, regiunea Ploești

...ȘI ACUM

Ca urmare a vieții noi pe care astăzi o trăiesc — în comuna noastră oamenii sînt veseli și plini de voie bună. Cei mai mulți sînt înscriși în Gospodăria Agricolă Colectivă — mîndria noastră. Ei muncesc cu multă hărnicie și pentru asta în casele lor este mult belșug. Casele colectiviștilor le recunoști numaidecît. Cele mai multe sînt nou construite. Despre viața fericită pe care și-o făuresc țăranii în comuna noastră, discutăm de multe ori la școală. Zilele acestea am aflat, bunăoară, că la gospodărie colectiviștii și-au propus să scoată în anul acesta peste 30.000 kg sfeclă la ha. Vestea aceasta ne-a însuflețit și pe noi și abia așteptăm să vină vremea semănatului. Atunci vom merge cu toții la gospodărie ca să ajutăm la muncile agricole de primăvară.

SIMION TUDOREL
comuna Petelea, Reghin Regiunea Autonomă Maghiară

VECHI PRIETENI AI GAZETEI

Mîrțu Cristina este acum în clasa a VII-a la Școala medie mixtă din Cîmpulung-Muscel. E prietena gazetei noastre încă de cînd era în clasa a IV-a. Și ca o adevărată prietenă, Cristina ne-a povestit adeseori despre ea, despre colegele ei. Cînd în detașament sau grupă era o „neînțelegere" ea cerea întotdeauna lămuriri redacției. Chiar în ultima scrisoare Cristina ne întreabă dacă președinta detașamentului trebuie să facă parte dintr-o grupă. Și aceasta, ne scrie ea, pentru că fiecare grupă își are „secretul ei". Președinta detașamentului este cea care le știe pe toate și atunci... atunci gata cu „secretul".

E adevărat, Cristina, președinta detașamentului trebuie să știe tot ce se întîmplă în detașament. Ea face parte, ca pionieră, dintr-o singură grupă. In calitate de președintă, ea trebuie să participe și la celelate adunări de grupă. Președinta detașamentului trebuie să vă păstreze „secretul", căci altfel surpriza pe care o pregătiți voi întregului detașament, nu mai e surpriză.

Pînă acum Mîrțu Cristina ne-a trimis peste douăzeci de scrisori. „Cum mi-am petrecut vacanța", „De ce nu învață Mircea", „Un nou detașament", sînt doar cîteva din subiectele despre care ne-a scris ea. Dar am uitat să vă spun că prietena noastră, pe lîngă alte preocupări, este și o pasionată cititoare: Caragiale și Coșbuc, Dikens și Gorki, sînt autorii celor mai îndrăgite cărți.

Un alt prieten vechi este și Cheța Dan. Cine a urmărit cu regularitate paginile gazetei „Scînteia pionierului", i-au găsit deseori numele. Pînă acum i-au apărut poezia „Baba Dochia" și scrisorile „Niște băieți de treabă", „Prietenie" și... „In satul bunicilor". In afara acestor scrisori am primit de la el și altele. Din scrisorile sale am reușit să-i cunoaștem năzuințele, să-i cunoaștem prietenii, bucuriile și necazurile.

De curînd Dan a devenit utemist. Cu toate acestea, pe adresa „Scînteii pionierului" sosesc încă de la el, mereu noi și noi vești.

In atenția colectivelor de conducere ale unităților de pionieri

In numărul nostru din 29 ianuarie 1959, a apărut o știre importantă. Vă mai amintiți? Era vorba de corespondentul special al unității.

Pentru a face cunoscută activitatea pionierilor, metodele bune de muncă, faptele pionierești frumoase și acțiunile interesante, colectivele de conducere ale unităților trebuie să desemneze un pionier bun, priceput în ale scrisului, pentru a fi corespondentul special al unității.

Pînă acum ne-au sosit multe scrisori din diferite unități de pionieri prin care ni se fac cunoscuți corespondenții speciali. Zilele acestea vor primi carnetul special următorii pionieri: Moga Elena, comuna Dolhești, raionul Huși, regiunea Iași; Mezaros Doina, comuna Romînași, raionul Zalău, regiunea Cluj; Otavă Florica și Durău Petru, comuna Gurahonț, regiunea Oradea; Săvescu Minerva, comuna Valea Lungă Gorgota, regiunea Ploești; Manole I. Nicolae, comuna Prodănești, raionul Rm. Vîlcea, regiunea Pitești. Vor primi de asemenea carnet și corespondenții din toate unitățile din orașul Dorohoi, regiunea Suceava și alții.

Așteptăm ca și alte colective de conducere să ne trimită numele corespondentului lor special.

DE LA VOI PENTRU VOI

Foc de tabără

Hai copii, veniți în verdea luncă
Să-njghebăm deseară-o șezătoare
Dupa o zi de joacă și de muncă,
În amurg, în seară, pe răcoare.

Foc de tabără să facem din găteje,
Fumul să se nalțe către lună
Și or porni-n văzduh, din fum virteje.
Și-om petrece toți cu voie bună.
Șerpi de flăcări poleiți cu aur
Ne-or încălzi obrajii și privirea.

Vom lupta cu-n zmeu sau un balaur
Urmărind cu gîndul povestirea...

Și cînd obosiți de ascultare
Vom cînta încet, bătrînul fag
Cu mireasma lui adormitoare
Către casă ne-o-mbia cu drag...

GHIȚA ANA MARIA
cl. a VII-a
Școala de 7 ani nr. 17 — Ploești

Sărbătoare

Primăvara cînd sosește
Parcul nostru înverzește
Rîul iată se dezgheață,
Se trezește iar la viață.

Vezi, pîraiele umflate
Curg la vale tulburate,
Iar grădina toată-n floare
S-a gătit de sărbătoare.

SUȘEREA NICOLAE
cl. a IV-a, Școala de 7 ani
comuna Jucul de Jos
regiunea Cluj

Primăvară

I auzi, s-au pornit să cînte
Păsărelele pe-afară
Vîntul s-a pornit să zburde
Și se simte a primăvară.

Într-un nuc cu crăci rotate
La gospodăria-n luncă,
S-au strîns păsările toate
Ca să își facă plan de muncă.

Din văzduh, gata să cadă
Strigă-n triluri ciocîrlia:
— „Hai tovarășe-n livadă
Să-nflorim gospodăria!"

STRATULAT NICUȘOR
cl. a VI-a
Școala de 7 ani „Moș Ion Roată"
comuna Cîmpuri, raionul Panciu
regiunea Galați

Ghioceii

Din zăpada grea și rece,
Rupînd lanțuri de oțel,
A răzbit, prin lupte grele,
Să răsară-un ghiocel.

El privește noul soare
Și din trîmbiță răsună,
Pe toți ghioceii odată
Îi trezește și-i adună.
Cu lopeți și tîrnăcoape,
Mici de tot, de nu se văd,
Ei sparg gheața ce-i apasă
Scoțînd capul de omăt.

Apoi își clădesc căsuțe,
Din petale și culori,
Așteptînd să vină-albine
Cu parfum din alte flori.

Iar în zori, băieți și fete
Vor veni să-i strîngă-n poală
Și în semn de biruință.
Îi vor duce-apoi la școală.

BALADA ANESIA
cl. a VI-a B
Școala medie nr. 31 — București

De vorbă cu bunica

Bunicuța mea duioasă,
Cînd în noua noastră casă
Becurile s-au aprins
Spune-mi, tu de ce ai plîns?
Cînd Vasile, al meu frate
A plecat la facultate
Și-n prag l-ai îmbrățișat,
Ochii iar ți-au lăcrimat...
Cînd școala-n sat s-a-nălțat
Și cînd carte-ai învățat
Te-am văzut cum pe ascuns
Basmaua la ochi ți-ai pus...
Buno, nu mai lăcrima

Că ne faci inimă rea!
— Nepoțelul meu iubit
Ce crești astăzi fericit,
Nu sînt lacrimi de-ntristare
Ci de bucurie mare
Fiindcă simt că-ntineresc
Și mi-e drag să tot trăiesc...

POP NICOLAE
cl. a VII-a
comuna Lăpușul Romînesc,
raionul Lăpuș, regiunea
Baia Mare

Ghicitori

Cine e nebunul satului
Îmbrăcat în cojoc de lemn? (vinul din butoi)

Mă dusei în pădurice
Luai ouă de vovice,
Luai nouă, pusei două
Că zicea că se mai ouă
(cartoful)

Am o bărbință
Cu două feluri de brînză
(oul)

Am o vacă. Toată lumea o mulge
Și laptele nu se mai isprăvește
(fîntîna)

Am zece oi
Cinci stau afară și nu le plouă
Cinci sub șopron și le plouă
(degetele la tors)

Culese de Cojoc Ortansa cl. a VI-a
Șc. elem. de 7 ani com. Panaci,
raionul Vatra Dornei, regiunea Suceava

*

Cine sapă cu capul
Și duce cu coada?
(acul)

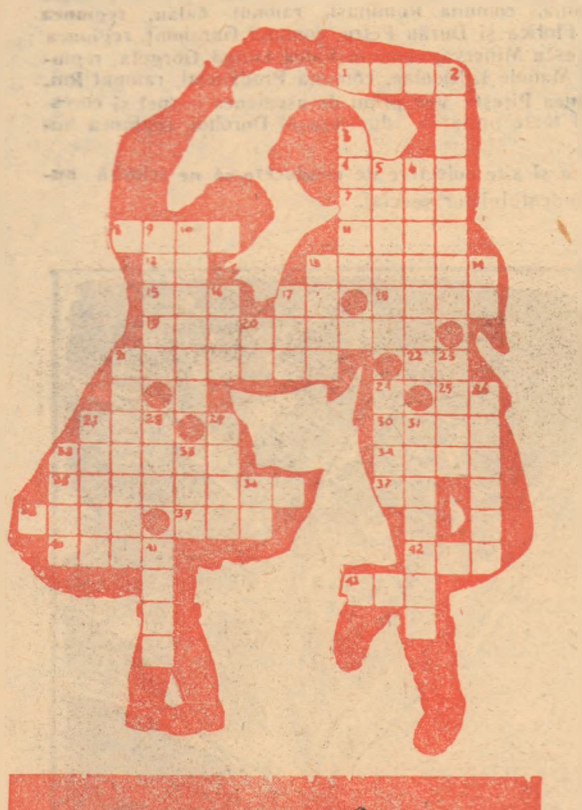
Cîrpitură-n cîrpitură
Și nu-i nici-o-mpunsătură
(varza)

Culese de Tințu Dobrița Rm. Sărat
Ploești

PEISAJ FORESTIER

HRISNOROV NASTA
cl. a VII a
Cercul de desen Casa pionierilor, Rădăuți

Hai la joc

ORIZONTAL:

1. Una din condițiile jocului; 4. Hora soldaților; 7. Face parte din portul nostru național; ...Oarba dintr-un joc copilăresc; 11. Diminutiv feminin; 12. Silabă de trompetă; 13. Hora țigănească; 15. Prin ele zburdă... suveica (sing.); 17. „Hai... joc", cîntec popular de Ion Hîrțan; 18. Unul din eroii lui Homer; 19. Responsabilii care se ocupă cu cîntecele și dansurile ansamblului de întreprindere; 21. Alt nume dat jocului „Perinița"; 22. Carte poștală scrisă telegrafic! 25. Anton Pann; 27. „Chiuitură" a dansatorilor spanioli; 30. Peștișori de mare; 32. Poftă de mîncare; 34. Luntre turcească; 35. Joc romînesc, a cărui faimă a străbătut cinci continente; 37. Traian Zamfir; 38. Jocul național al romînilor (pl); 39. Unii care joacă la... circ; 40. Tot joc dar... altfel; 42. Așa poate fi un anumit pas, la joc; 43. Se execută ținînd seama de ritmul muzicii.

VERTICAL

2. „Banul...", unul din jocurile noastre populare oltenești; 3... Tihomirnova, o mîndrie a baletului sovietic; 5. Cunoscută horă oltenească; 6. „...vals", piesă de teatru de Tudor Mușatescu; 9. Horă muntenească; 10. Horă cu mișcări repezi și vioaie; 13. Acolo unde întîlnești îndeosebi horele și jocurile noastre populare; 14. Maria! 16. Unul care joacă... turcește; 17. Sub picioare, în vechile case țărănești; 20. Literă armenească; 21. Dansator la operă; 23. Sînt în funcție de jocul ce se execută; 24. E ținut și de dansator și de instrumentist; 26 Factor principal la joc; 27. Acolo unde... jocul, e de o înaltă măiestrie artistică; 28 Literă cirilică; 29. Nu mai era nevoie să i se spună; 31. Dans național polonez; 32 Unul care nu poate juca; 33. Pofta de joc; 36. Mirare; 41... de dans, de teatru, de lectură etc. Cuvinte mai puțin cunoscute: TS, ETI, OLE.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".